

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3887/2020
15.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Љиљана Денић, адвокат у ..., против тужене Националне службе за запошљавање Београд - Филијала Прокупље, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 1943/18 од 25.10.2019. године, на седници већа одржаној 15.10.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 1943/18 од 25.10.2019. године.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Вишег суда у Прокупљу Гж 1943/18 од 25.10.2019. године у другом ставу изреке тако што се **ОДБИЈА** жалба тужене и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Прокупљу П 2492/17 од 28.05.2018. године у делу о трошковима поступка.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужена да тужилци накнади трошкове ревизијског поступка у износу од 12.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, у року од 15 дана.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу П 2492/17 од 28.05.2018. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да у корист тужиле уплати надлежном фонду доприносе за социјално осигурање по стопи на дан уплате за период од августа 2014. године до децембра 2014. године на износе наведене у изреци; ставом другим изреке обавезана је тужена да тужилци накнади трошкове поступка у износу од 21.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Прокупљу Гж 1943/18 од 25.10.2019. године одбијена је жалба тужене и првостепена пресуда у ставу првом изреке потврђена (став 1. изреке), а преиначена у ставу другом изреке тако што је одређено да свака странка сноси своје трошкове поступка (став 2. изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у делу којим је одлучено о трошковима поступка, тужила је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка, са предлогом да се о ревизији одлучује у смислу члана 404. ЗПП.

По оцени Врховног касационог суда, испуњени су услови за одлучивање о ревизији тужиле као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП због разматрања правног питања и уједначавања судске праксе у вези права на накнаду трошкова поступка. Из наведених разлога одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући побијану пресуду у делу који се односи на трошкове поступка у смислу члана 408. у вези члана 420. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20), Врховни касациони суд је установио да је ревизија основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. става 2. тачке 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Тужила је тужбом тражила да се тужена обавезе да уплати припадајуће доприносе за пензијско и инвалидско осигурање надлежном фонду. Нижестепеним пресудама усвојен је тужбени захтев, па је тужена обавезана да у корист тужиле надлежном фонду уплати доприносе по стопи која ће важити на дан уплате. Одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка. Став другостепеног суда је да је тужила доприносе могла потраживати и у ранијем поступку у којем је потраживала разлику накнаде за случај незапослености.

По оцени Врховног касационог суда, основано се ревизијом указује на погрешну примену материјалног права јер је одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Одредбом члана 153. става 1. ЗПП прописано је да је странка која у целини изгуби парницу дужна да противној странци накнади трошкове, а чланом 154. ставом 1. ЗПП да ће суд приликом одлучивања који ће се трошкови накнадити странци узети у обзир само оне трошкове који су били потребни ради вођења парнице.

Имајући у виду садржину цитираних законских одредаба, као и исход ове парнице, не може се прихватити закључак другостепеног суда да трошкови овог поступка нису били потребни. Приликом одлучивања о трошковима парничног поступка, осим у споровима из области породичних односа, суд не води рачуна о разлозима правичности, а такође висина тужбеног захтева ни једном законском одредбом није прописана као основ за недосуђивање трошкова парничног поступка у ситуацији када је странка успела у спору.

Сходно наведеном, Врховни касациони суд је преиначио другостепену пресуду у делу о трошковима поступка тако што је одбио жалбу тужене у том делу и потврдио првостепену пресуду у другом ставу изреке.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 416. става 1. у вези члана 420. ЗПП, одлучио као у другом ставу изреке.

Врховни касациони суд је, применом члана 165. става 2. у вези чланова 153. и 154. ЗПП, обавезао тужену да тужиљи накнади трошкове ревизијског поступка у износу од 12.000,00 динара који се односи на награду пуномоћнику за састав ревизије. На износ накнаде трошкова ревизијског поступка, у складу са чланом 277. ставом 1. ЗОО, досуђена је законска затезна камата од извршности пресуде до исплате.

**Председник већа - судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић